

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

6. lipnja 2013.(*)

„Uredba (EZ) br. 343/2003 – Određivanje odgovorne države članice – Maloljetna osoba bez pratnje – Zahtjevi za azil sukcesivno podneseni u dvjema državama članicama – Neprisutnost člana obitelji maloljetne osobe na državnom području državne članice – Članak 6. drugi stavak Uredbe br. 343/2003 – Prebacivanje maloljetne osobe u državu članicu u kojoj je po prvi put podnijela zahtjev – Spojivost – Zaštita interesa djeteta – Članak 24. stavak 2. Povelje”

U predmetu C-648/11,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Žalbeni sud, Engleska i Wales, Građanski odjel, Ujedinjena Kraljevina), odlukom od 14. prosinca 2011., koju je Sud zaprimio 19. prosinca 2011., u postupku

The Queen, na zahtjev:

MA,

BT,

DA

protiv

Secretary of State for the Home Department,

uz sudjelovanje:

The AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK),

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen (izvjestitelj), predsjednik vijeća, K. Lenaerts, potpredsjednik Suda, u svojstvu suca četvrtog vijeća, U. Lõhmus, M. Safjan i A. Prechal, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Cruz Villalón,

tajnik: A. Impellizzeri, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 5. studenoga 2012.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za MA i BT, S. Knafler, *QC*, K. Cronin, *barrister*, i L. Barratt, *solicitor*,

- za DA, za S. Knafler, *QC*, B. Poynor, *barrister*, i D. Sheahan, *solicitor*,
- za The AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK), D. Das, *solicitor*, R. Hussain, *QC*, i C. Meredith, *barrister*,
- za vladu Ujedinjene Kraljevine, C. Murrell, u svojstvu agenta, uz asistenciju S. Lee, *barrister*,
- za belgijsku vladu, T. Materne, u svojstvu agenta,
- za češku vladu, M. Smolek i J. Vlácil, u svojstvu agenata,
- za grčku vladu, M. Michelogiannaki, u svojstvu agenta,
- za mađarsku vladu, K. Szíjjártó, u svojstvu agenta,
- za nizozemsku vladu, C. Wissels, M. Noort i C. Schillemans, u svojstvu agenata,
- za švedsku vladu, A. Falk, u svojstvu agenta,
- za švicarsku vladu, O. Kjelsen, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, M. Condou-Durande i M. Wilderspin, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 21. veljače 2013.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 6. drugog stavka Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 od 18. veljače 2003. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje (SL L 50, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 37.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između MA, BT i DA, troje maloljetne djece državljana trećih zemalja, s jedne strane, i Secretary of State for the Home Department (u daljnjem tekstu: Secretary of State), s druge strane, u pogledu njegove odluke da ne ispita njihove zahtjeve za azil podnesene Ujedinjenoj Kraljevini i da predloži njihovo prebacivanje u državu članicu u kojoj su prvoj podnijeli zahtjev za azil.

Pravni okvir

Povelja Europske unije o temeljnim pravima

- 3 Članak 24. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), koji se, kao što proizlazi iz objašnjenja koja se odnose na tu odredbu, temelji na Konvenciji o pravima djeteta, potpisanoj u New Yorku 20. studenoga 1989., koju su ratificirale sve države članice, propisuje:

„U svakom djelovanju koje se odnosi na djecu, bez obzira na to provode li ga tijela javne vlasti ili privatne institucije, primarni cilj mora biti zaštita interesa djeteta.”

Uredba br. 343/2003

- 4 Uvodne izjave 3. i 4. Uredbe br. 343/2003 glase kako slijedi:

„(3) Zaključci [Europskog vijeća s posebne sjednice u Tampereu od 15. i 16. listopada 1999.] navode [da Zajednički europski sustav azila] treba vrlo skoro uključivati [...] jasnu i upotrebljivu metodu za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil.

(4) Takva se metoda treba zasnivati na objektivnim, poštenim kriterijima kako za države članice tako i za uključene osobe. Ona bi posebno trebala osigurati brzo određivanje odgovorne države članice, kako bi se zajamčio učinkovit pristup postupcima za određivanje statusa izbjeglice i kako se ne bi kompromitirao cilj brze obrade zahtjeva za azilom.”

- 5 Kao što proizlazi iz uvodne izjave 15. navedene uredbe, u vezi s člankom 6., stavkom 1. UEU-a, ta ista uredba poštuje prava, slobode i načela priznata posebno u Povelji. Točnije, njezin je cilj, na temelju njezinih članaka 1. i 18. osigurati potpuno poštovanje ljudskog dostojanstva i prava na azil tražitelja azila.

- 6 Iz uvodne izjave 17. Uredbe br. 343/2003 proizlazi da je, u skladu s člankom 3. Protokola br. 21. o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, koji se nalazi u prilogu UEU-u i UFEU-u, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske pismom od 30. listopada 2001. obavijestila da želi sudjelovati u usvajanju i primjeni te uredbe.

- 7 U skladu s člankom 2. točkama (c), (d) i (h), navedene uredbe:

„(c) ‚zahtjev za azil‘ znači zahtjev koji je podnio državljanin treće zemlje a koji se može shvatiti kao molba državi članici za međunarodnu zaštitu, u skladu s konvencijom [koja se odnosi na status izbjeglica, potpisanom u Ženevi 28. srpnja 1951.]. [...]

(d) ‚podnositelj zahtjeva‘ ili ‚tražitelj azila‘ znači državljanin treće zemlje koji je podnio zahtjev za azil o kojem konačna odluka nije još donesena;

[...]

(h) ‚maloljetna osoba bez pratnje‘ znači neoženjena/neudana osoba mlađa od osamnaest godina koje[a] dođu[e] na državno područje država članica bez pratnje odrasle osobe koja je za njih odgovorna bilo prema zakonu ili prema običajima, i to sve dok takva osoba stvarno ne preuzme brigu za njih [...]”.

8 Članak 3. Uredbe br. 343/2003, koji se nalazi u poglavlju II. te uredbe, pod nazivom „Opća načela”, u stavcima 1. i 2. propisuje:

„1. Države članice razmatraju zahtjev svakog državljanina treće zemlje koji bilo kojoj od njih na granici ili na njihovom državnom području podnese zahtjev za azil. Zahtjev razmatra jedna država članica na koju kriteriji utvrđeni u Poglavlju III. ukažu kao na odgovornu.

2. Iznimno od odredaba stavka 1., svaka država članica može razmotriti zahtjev za azil koji joj je podnio državljanin treće zemlje, čak i ako takvo razmatranje nije njezina odgovornost prema kriterijima utvrđenim u ovoj Uredbi. [...]”.

9 Kako bi se odredila „odgovorna država članica” u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe br. 343/2003, članci 6. do 14. te uredbe, koji se nalaze u njezinom poglavlju III., navode popis objektivnih i hijerarhijski organiziranih kriterija.

10 Članak 5. Uredbe br. 343/2003 predviđa:

„1. Kriteriji za određivanje odgovorne države članice primjenjuju se redoslijedom kako su navedeni u ovom poglavlju.

2. Država članica odgovorna prema ovim kriterijima određuju[e] se na temelju situacije koja se dobila kada je tražitelj azila po prvi put podnio svoj zahtjev u državi članici.”.

11 Članak 6. navedene uredbe određuje:

„Ako je podnositelj zahtjeva za azil maloljetna osoba bez pratnje, država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva je ona u kojoj se član njegove ili njene obitelji nalazi u skladu sa zakonom, pod uvjetom da je to u interesu maloljetne osobe.

Ako nema člana obitelji, država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva je ona u kojoj je maloljetna osoba podnijela svoj zahtjev za azil.”.

12 Članak 13. Uredbe br. 343/2003 glasi kako slijedi:

„Ako se na temelju kriterija nabrojanih u ovoj Uredbi ne može utvrditi nijedna država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva za azil, prva država članica kojoj je zahtjev za azil bio podnesen je odgovorna za njegovo razmatranje.”.

Direktiva 2005/85/EZ

13 Članak 25. Direktive Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim normama koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama (SL L 326, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str. 19.), pod nazivom „Nedopušteni zahtjevi”, određuje:

„1. Osim slučajeva u kojima se zahtjev ne ispituje u skladu s [Uredbom br. 343/2003], države članice nisu obvezne razmatrati zadovoljenje uvjeta za status izbjeglice u skladu s Direktivom [Vijeća] 2004/83/EZ [od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili

osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite (SL L 304, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 64.)) ako se zahtjev tražitelja smatra nedopuštenim sukladno ovom članku.

2. Zahtjev za azil države članice mogu smatrati nedopuštenim sukladno ovom članku, ako:

(a) je druga država članica već priznala status izbjeglice;

[...]

f) je tražitelj podnio identični zahtjev nakon konačne odluke;

[...]”.

Glavni postupak

Slučaj MA

- 14 MA je eritrejska državljanka, rođena 24. svibnja 1993., koja je 25. srpnja 2008. stigla u Ujedinjenu Kraljevinu gdje je odmah nakon dolaska podnijela zahtjev za azil.
- 15 Utvrdivši da je MA već bila podnijela zahtjev za azil u Italiji, britanska su tijela od talijanskih tijela zatražila da je prihvate natrag u skladu s relevantnim odredbama Uredbe br. 343/2003, što su potonja pristala učiniti 13. listopada 2008.
- 16 Prebacivanje u Italiju, koje se trebalo dogoditi 26. veljače 2009., nije obavljeno. MA podnijela je tužbu High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Visoki sud, Engleska i Wales, Odjel *Queen's Bench* (upravni sud)) kako bi osporila zakonitost naloženog prebacivanja.
- 17 Dana 25. ožujka 2010. Secretary of State odlučio je, sukladno članku 3. stavku 2. Uredbe br. 343/2003, razmotriti njezin zahtjev za azil. Zatim joj je priznat status izbjeglice.
- 18 Secretary of State pozvao je MA da povuče tužbu, što je ona odbila učiniti.

Slučaj BT

- 19 BT, rođena 20. siječnja 1993. također je eritrejska državljanka. Stigla je 12. kolovoza 2009. u Ujedinjenu Kraljevinu, gdje je već sutradan podnijela zahtjev za azil.
- 20 Utvrdivši da je BT već bila podnijela zahtjev za azil u Italiji, britanska su tijela od talijanskih tijela zatražila da je prihvate natrag, što su potonja pristala učiniti 28. rujna 2009.
- 21 BT je 4. prosinca 2009. prebačena u Italiju.
- 22 Podnijela je tužbu pred High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Visoki sud, Engleska i Wales, Odjel *Queen's Bench* (upravni sud)) kako bi

osporila zakonitost svojeg prebacivanja u Italiju. Nakon odluke navedenog suda od 18. veljače 2010., BT mogla se 26. veljače 2010. vratiti u Ujedinjenu Kraljevinu.

- 23 Secretary of State je 25. ožujka 2010. odlučio razmotriti, sukladno članku 3. stavku 2. Uredbe br. 343/2003, zahtjev za azil koji je podnijela BT. Priznat joj je status izbjeglice, ali ona nije pristala povući tužbu.

Slučaj DA

- 24 DA, irački državljanin, stigao je 20. studenoga 2009. u Ujedinjenu Kraljevinu gdje je zatražio azil 8. prosinca 2009. DA priznao je da je već podnio zahtjev za azil u Nizozemskoj pa se zatražilo od nizozemskih tijela da ga prihvate natrag, što su potonja pristala učiniti 2. veljače 2010.
- 25 Secretary of State je 14. srpnja 2010. naložio prebacivanje DA u Nizozemsku. Međutim, nakon tužbe koju je DA 26. srpnja 2010. podnio pred High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Visoki sud, Engleska i Wales, Odjel *Queen's Bench*, (upravni sud)), odlučeno je da se to prebacivanje neće obaviti. Secretary of State je nakon toga pristao razmotriti njegov zahtjev za azil na temelju članka 3. stavka 2. Uredbe br. 343/2003.

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 26 Navedena tri predmeta spojena su u glavnom postupku.
- 27 Presudom od 21. prosinca 2010. High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Visoki sud, Engleska i Wales, Odjel *Queen's Bench* (upravni sud)) odbio je tužbe tužitelja u glavnom postupku i presudio da, na temelju članka 6. drugog stavka Uredbe br. 343/2003, maloljetna osoba bez pratnje koja podnosi zahtjev za azil i čiji se nijedan član obitelji zakonito ne nalazi na području jedne od država članica može biti vraćena u državu članicu u kojoj je po prvi put podnijela zahtjev u tom smislu.
- 28 MA, BT i DA podnijeli su žalbu protiv te presude pred Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Žalbeni sud, Engleska i Wales, Građanski odjel).
- 29 U svojoj odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku, taj sud navodi da nijedan od tužitelja u glavnom postupku nema člana obitelji, u smislu Uredbe br. 343/2003, koji se zakonito nalazi na državnom području jedne od država članica.
- 30 Njihove tužbe ispitane su zajedno jer su sva tri tužitelja podnijela zahtjev za azil Ujedinjenoj Kraljevini u svojstvu „maloljetne osobe bez pratnje” i jer je u svakom slučaju Secretary of State najprije odbio zahtjeve zbog razloga koji se temelje na tome što su države članice u koje ih je namjeravao vratiti sigurne.
- 31 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je značajno to što izraz „po prvi put podnio svoj zahtjev” iz članka 5. stavka 2. Uredbe br. 343/2003 nije ponovno upotrijebljen u članku 6. drugom stavku te uredbe, gdje tekst glasi jednostavno „podnijela svoj zahtjev”. Osim toga, ističe da se u hijerarhiji kriterija navedenih u poglavlju III. navedene uredbe maloljetne osobe bez pratnje nalaze na prvom mjestu.

32 Što se tiče dopuštenosti njegovog pitanja, posebno navodi da postoji još jedno sporno pitanje koje stranke nisu razriješile u obliku zahtjeva za naknadu štete koji je podnijela BT.

33 U tim je okolnostima Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Žalbeni sud, Engleska i Wales, Građanski odjel) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Koja je država članica člankom 6. drugim stavkom u [Uredbi br. 343/2003] određena kao odgovorna za razmatranje zahtjeva za azil kada je podnositelj zahtjeva za azil, koji je maloljetna osoba bez pratnje čiji se nijedan član obitelji ne nalazi zakonito u nekoj državi članica, podnio zahtjeve za azil u više država članica?“

O prethodnom pitanju

Dopuštenost

34 Belgijska vlada smatra, kao prvo, da je zahtjev za prethodnu odluku nedopušten.

35 Posebno tvrdi da, s obzirom na to da je Secretary of State pristao razmotriti zahtjeve za azil koje su podnijeli tužitelji u glavnom postupku, ustvari više nema spora u glavnom postupku. Navodi da je zato, što se tiče navedenih tužitelja, pitanje o tome je li, prema kriteriju utvrđenom u članku 6. drugom stavku Uredbe br. 343/2003, „odgovorna država članica” Ujedinjena Kraljevina ili prva država članica kojoj su tužitelji u glavnom postupku podnijeli zahtjev za azil samo akademsko te da je odgovor koristan samo za druge predmete o kojima nacionalni sudovi odlučuju ili bi mogli odlučivati.

36 U tom smislu valja imati na umu da je, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, postupak utvrđen člankom 267. UFEU-a instrument suradnje između Suda i nacionalnih sudova, zahvaljujući kojem Sud dostavlja nacionalnim sudovima tumačenja prava Unije koja su im potrebna za rješavanje sporova (vidjeti osobito presude od 12. ožujka 1998., Djabali, C-314/96, Zb., str. I-1149., t. 17.; od 20. siječnja 2005., García Blanco, C-225/02, Zb., str. I-523., t. 26., i od 15. rujna 2011., Unió de Pagesos de Catalunya, C-197/10, Zb., str. I-8495., t. 16.).

37 Za pitanja o tumačenju prava Unije koja je uputio nacionalni sud u pravnom i činjeničnom okviru koji utvrđuje pod vlastitom odgovornošću i čiju točnost Sud ne provjerava, vrijedi pretpostavka relevantnosti. Sud može odbiti odlučiti o zahtjevu za prethodnu odluku koji je uputio nacionalni sud samo ako je posve očito da zatraženo tumačenje prava Unije nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili glavnim postupkom, ako je problem hipotetski ili ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima da bi se mogao dati koristan odgovor na postavljena pitanja (presuda od 12. listopada 2010., Rosenblatt, C-45/09, Zb., str. I-9391., t. 33. i navedena sudska praksa).

38 U ovom slučaju važno je istaknuti da je sud koji je uputio zahtjev u svojoj odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku pojasnio da mora odlučiti o zahtjevu za naknadu štete koji je podnijela BT.

- 39 Odgovor na postavljeno pitanje utjecao bi na priznavanje moguće naknade štete tužiteljici BT.
- 40 U pogledu postojanja takvog zahtjeva za naknadu štete, koji je sastavni dio glavnog postupka, prethodno pitanje ostaje relevantno za rješavanje spora o kojem odlučuje sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku.
- 41 U tim uvjetima postavljeno pitanje nije hipotetsko i stoga je zahtjev za prethodnu odluku dopušten.

Meritum

- 42 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 6. drugi stavak Uredbe br. 343/2003 tumačiti u smislu da, kada je maloljetna osoba bez pratnje čiji se nijedan član obitelji ne nalazi zakonito na području neke države članice podnijela zahtjeve za azil u više država članica, kao „odgovornu državu članicu” utvrđuje državu članicu u kojoj je ta maloljetna osoba podnijela svoj prvi zahtjev ili onu u kojoj se nalazi nakon što je njoj podnijela svoj posljednji zahtjev u tom smislu.
- 43 U tom pogledu valja najprije podsjetiti da, u skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe br. 343/2003, zahtjev za azil razmatra samo jedna država članica i to ona koja je prema kriterijima utvrđenima u poglavlju III. te uredbe određena kao odgovorna država članica.
- 44 Članak 5. stavak 1. navedene uredbe određuje da se kriteriji za određivanje odgovorne države članice primjenjuju redosljedom kako su navedeni u spomenutom poglavlju III.
- 45 Iz članka 5. stavka 2. te iste uredbe proizlazi da se država članica odgovorna prema kriterijima utvrđenima u člancima 6. do 14. te uredbe određuje na temelju situacije koja je postojala kada je tražitelj azila po prvi put podnio zahtjev državi članici. Ta odredba ne može imati za cilj izmjenu smisla navedenih kriterija. Naime, kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 56. svojega mišljenja, ta odredba samo utvrđuje okvir u kojemu se navedeni kriteriji moraju primjenjivati kako bi se odredila odgovorna država članica.
- 46 Prvi od kriterija utvrđenih u poglavlju III. Uredbe br. 343/2003 koji omogućuje određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva koji je podnijela maloljetna osoba bez pratnje u smislu članka 2. točke (h) te uredbe jest kriterij predviđen u članku 6. te uredbe.
- 47 U skladu s prvim stavkom navedenog članka 6., država članica odgovorna za razmatranje zahtjeva koji je podnijela maloljetna osoba bez pratnje jest ona u kojoj se zakonito nalazi član obitelji te osobe, pod uvjetom da je to u interesu maloljetne osobe.
- 48 U ovom slučaju, iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da se nijedan član obitelji tužitelja u glavnom postupku ne nalazi zakonito u nekoj državi članici i da se stoga odgovorna država članica mora odrediti na temelju članka 6. drugog stavka Uredbe br. 343/2003, koji predviđa da odgovornost pripada državi članici „u kojoj je maloljetna osoba podnijela svoj zahtjev za azil”.

- 49 Taj tekst sam po sebi ne omogućuje da se odredi je li navedeni zahtjev za azil prvi zahtjev u tom smislu koji je dotična maloljetna osoba podnijela u nekoj državi članici ili onaj koji je ta osoba posljednji podnijela u nekoj drugoj državi članici.
- 50 Međutim, valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi, prilikom tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst, već i kontekst i ciljeve propisa kojeg je ona dio (vidjeti osobito presude od 29. siječnja 2009., Petrosian, C-19/08, Zb., str. I-495., t. 34., i od 23. prosinca 2009., Detiček, C-403/09 PPU, Zb. str. I-12193., t. 33.).
- 51 Što se tiče konteksta članka 6. drugog stavka Uredbe br. 343/2003, prvo, važno je istaknuti da izraz „po prvi put podnijela zahtjev” iz članka 5. stavka 2. te uredbe nije ponovno upotrijebljen u članku 6. drugom stavku navedene uredbe. Drugo, potonja odredba upućuje na državu članicu „u kojoj je maloljetna osoba podnijela svoj zahtjev za azil”, dok članak 13. iste uredbe izričito navodi: „prva država članica kojoj je zahtjev za azil bio podnesen je odgovorna za njegovo razmatranje”.
- 52 Međutim, pod pretpostavkom da je zakonodavac Unije namjeravao odrediti u članku 6. drugom stavku Uredbe br. 343/2003 „prvu državu članicu” kao odgovornu, to bi bilo izraženo potpuno jednakim tekstom kao u članku 13. te uredbe.
- 53 Stoga se tekst „država članica [...] u kojoj je maloljetna osoba podnijela svoj zahtjev za azil” ne može shvatiti kao da znači „prva država članica u kojoj je maloljetna osoba podnijela svoj zahtjev za azil”.
- 54 Osim toga, članak 6. drugi stavak Uredbe br. 343/2003 treba tumačiti s obzirom na njegov cilj, a to je da se posebna pozornost posveti maloljetnim osobama bez pratnje, kao i s obzirom na glavni cilj te uredbe koji, kao što navode uvodne izjave 3. i 4., jest podnositelju zahtjeva zajamčiti učinkovit pristup ocjeni statusa izbjeglice.
- 55 Međutim, budući da su maloljetne osobe bez pratnje kategorija posebno ranjivih osoba, važno je da se postupak određivanja odgovorne države članice ne produlji više nego što je nužno, što u načelu podrazumijeva da ih se ne prebacuje u drugu državu članicu.
- 56 Prethodna razmatranja potkrijepljena su zahtjevima koji proizlaze iz uvodne izjave 15. Uredbe br. 343/2003, u skladu s kojim ta uredba poštuje temeljna prava i načela priznata posebno u Povelji.
- 57 Naime, među temeljnim pravima nalazi se i pravo, navedeno u članku 24. stavku 2. Povelje, da se osigura da u svakom djelovanju koje se odnosi na djecu, bez obzira na to provode li ga tijela javne vlasti ili privatne institucije, primarni cilj mora biti zaštita interesa djeteta.
- 58 Stoga se članak 6. drugi stavak Uredbe br. 343/2003 ne može tumačiti na način da nije u skladu s navedenim temeljnim pravom (vidjeti po analogiji gore navedenu presudu Detiček, t. 54. i 55., te presudu od 5. listopada 2010., McB., C-400/10 PPU, Zb., str. I-8965., t. 60.).
- 59 Stoga, iako se interes maloljetne osobe izričito spominje u prvom stavku članka 6. Uredbe br. 343/2003, članak 24. stavak 2. Povelje u vezi s njezinim člankom 51.

stavkom 1. ima za učinak da u svim odlukama koje donose države članice na temelju drugog stavka navedenog članka 6. primarni cilj mora biti i zaštita interesa djeteta.

- 60 Taj primarni cilj zaštite interesa djeteta u načelu zahtijeva da se, u okolnostima situacije tužitelja u glavnom postupku, članak 6. drugi stavak Uredbe br. 343/2003 tumači u smislu da kao odgovornu određuje državu članicu u kojoj se maloljetna osoba nalazi nakon što je ondje podnijela zahtjev.
- 61 Naime, u interesu maloljetnih osoba bez pratnje važno je, kao što proizlazi iz točke 55. ove presude, da se postupak određivanja odgovorne države članice ne produlji nepotrebno, nego da im se zajamči brz pristup postupcima za određivanje statusa izbjeglice.
- 62 Ta metoda određivanja države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji je podnijela maloljetna osoba bez pratnje koja nema člana obitelji na državnom području države članice temelji se na objektivnom kriteriju kao što ga navodi uvodna izjava 4. Uredbe br. 343/2003.
- 63 Osim toga, takvo tumačenje članka 6. drugog stavka Uredbe br. 343/2003, koje kao odgovornu određuje državu članicu u kojoj se maloljetna osoba nalazi nakon što je ondje podnijela zahtjev, ne podrazumijeva da, suprotno onome što je istaknula nizozemska vlada u svojim pisanim očitovanjima, maloljetna osoba bez pratnje čiji je zahtjev za azil odbijen u meritumu u prvoj državi članici može zatim prisiliti drugu državu članicu da razmotri zahtjev za azil.
- 64 Naime, iz članka 25. Direktive 2005/85 proizlazi da, osim slučajeva u kojima se zahtjev ne ispituje u skladu s Uredbom br. 343/2003, države članice nisu obvezne razmatrati ima li podnositelj zahtjeva status izbjeglice kada se zahtjev smatra nedopuštenim jer je, među ostalim, tražitelj podnio identični zahtjev nakon što je konačna odluka donesena.
- 65 Osim toga, valja dodati da, s obzirom na to da zahtjev za azil mora razmatrati jedna država članica, država članica koja je, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, na temelju članka 6. drugog stavka Uredbe br. 343/2003 određena kao odgovorna o tome obavješćuje državu članicu kojoj je podnesen prvi zahtjev za azil.
- 66 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da se članak 6. drugi stavak Uredbe br. 343/2003 treba tumačiti na način da, u okolnostima kakve su u glavnom postupku u kojima je maloljetna osoba bez pratnje čiji se nijedan član obitelji ne nalazi zakonito na državnom području države članice podnijela zahtjeve za azil u više država članica, kao „odgovornu državu članicu” određuje državu članicu u kojoj se ta maloljetna osoba nalazi nakon što je ondje podnijela zahtjev za azil.

Troškovi

- 67 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Članak 6. drugi stavak Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 od 18. veljače 2003. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje, treba tumačiti na način da, u okolnostima kakve su u glavnom postupku, u kojima je maloljetna osoba bez pratnje čiji se nijedan član obitelji ne nalazi zakonito na području države članice podnijela zahtjeve za azil u više država članica, kao „odgovornu državu članicu” određuje državu članicu u kojoj se ta maloljetna osoba nalazi nakon što je ondje podnijela zahtjev za azil.

[Potpisi]

* Jezik postupka: engleski

RADNI PRIJEVOD